

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla a dr. Dicső István ügyvéd (7624 Pécs, Ferencesek utcája 24.) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - a dr. Juhászné dr. Müllner Marianna ügyvéd (7621 Pécs, Király utca 23.) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen kölcsöntartozás és járulékai megfizetése és egyéb iránt indított perében a Baranya Megyei Bíróság 2007. október 4. napján kelt 15.P.20.271/2007/11. számú ítélete ellen az alperes által 13. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - részben megváltoztatja, az alperest terhelő - felperesnek fizetendő - marasztalás összegét 220.000 (kettőszázhúszezer) forintra leszállítja, és a kereset ezt meghaladó részét utasítja el.

Mellőzi az alperesnek a felperes javára elsőfokú perköltség fizetésére kötelezését. A felperes által az alperesnek fizetendő elsőfokú perköltség összegét 239.200 (kettőszázharminckilencezer-kettőszáz) forintra, míg az alperes által az államnak fizetendő le nem rótt elsőfokú eljárási illeték összegét 12.480 (tizenkettőezer-négyszáznyolcvan) forintra leszállítja.

Kötelezi a bíróság a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 4.900 (négyezer-kilencszáz) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes keresetében 2.200.000 forint kölcsön visszafizetésére, továbbá a Ptk.582.§-ának (1) és (3) bekezdése alapján az általa az alperesnek ajándékozott h- i 0000. helyrajzi számú ingatlan visszaadására kérte az alperes kötelezését.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, állítva, hogy összesen 900.000 forint kölcsönt kapott a felperestől, amelyet azonban hiánytalanul visszafizetett. A visszakövetelt ingatlannal kapcsolatban előadta, hogy az nem áll a tulajdonában, egyebekben pedig a felperesnek az ajándék visszakövetelésére vonatkozó joga nem áll fenn.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 300.000 forintot kölcsön visszafizetése címén, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte az alperest a felperes javára 15.600, míg a felperest az alperes javára 293.280 forint elsőfokú perköltség megfizetésére, továbbá az alperest 18.700 forint le nem rótt fellebbezési eljárási illeték viselésére.

A kölcsön visszafizetése címén előterjesztett keresettel kapcsolatban a felek egyező előadása alapján állapította meg, hogy a kölcsönből 600.000 forint visszafizetése megtörtént. Ugy ítélt meg, hogy a fennmaradó 300.000 forint visszafizetését a felperes tagadásával szemben az alperes nem bizonyította, ezért ebben a részében találta megalapozottnak a felperes keresetét.

Az ítélet ellen, annak részbeni megváltoztatása és a kereset teljes elutasítása iránt az alperes terjesztett elő fellebbezést. Megítélése szerint az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat tévesen értékelte. A perben ugyanis rendelkezésre áll a felperes feljelentése alapján az alperes ellen indult büntetőeljárás nyomozati anyaga, amelyben a felperes elismerte, hogy a 600.000 forint visszafizetésén túl az alperes három vagy négy alkalommal 20.000 forintjával törlesztette a tartozását. Ezen túlmenően a kölcsön felvételét követően azonnal visszafizetett az alperes a felperes részére 160.000 forintot, amelyet XY tanúvallomása is alátámasztott. Mindezekre figyelemmel álláspontja az volt, hogy bizonyította a kölcsöntartozás teljes visszafizetését.

A felperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A fellebbezés részben, az alábbiak szerint alapos:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a Siklósi Rendőrkapitányság - elsőfokú eljárásban beszerzett - 02050-1532/2005.Bü. számú nyomozati iratainak tartalma alapján az alábbiakkal egészíti ki:

A 900.000 forintos kölcsön tekintetében a felek abban állapodtak meg, hogy azt az alperes 20.000 forintos részletekben törleszti. 4 x 20.000 forintot az alperes a felperes részére megfizetett, ekkor azonban a felperes az alperest a kölcsön egy összegű visszafizetésére szólította fel. Ezt követően 2004. elején fizetett az alperes a felperes részére 600.000 forintot.

Az így kiegészített tényállás alapján tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az alperes fennálló kölcsöntartozásának összegét 300.000 forintban határozta meg.

Alaposnak találta a másodfokú bíróság az alperes fellebbezését abban a körben, hogy a Siklói Rendőrkapitányság elsőfokú eljárásban csatolt nyomozati irataiban található jegyzőkönyvekben rögzített felperesi előadások és tanúvallomások további részösszegek megfizetését bizonyítják.

A felperesi feljelentés (nyomozati iratok 9. o.) szerint az alperes havi 20.000 forintos részletekben történő törlesztést vállalt, amit pár hónapig fizetett, ezt követően hívta fel a felperes az alperest arra, hogy szüksége van a pénzre, ekkor fizetett vissza az alperes 600.000 forintot.

A felperes tanúkihallgatásáról felvett jegyzőkönyv (nyomozati iratok 55. o.) tartalma szerint 3 x 20.000 forintot fizetett a kölcsönből az alperes, amikor felszólította őt a felperes a teljes összeg visszafizetésére, ekkor adott vissza az alperes további 600.000 forintot.

A felperes tanúként kihallgatott fia, XY tanúvallomásában (nyomozati iratok 63. o.) azt adta elő, hogy tudomása szerint az alperes 600.000 forintot és még néhány kisebb tételt törlesztett a kölcsönből.

A felperes és az alperes szembesítéséről felvett jegyzőkönyv tartalma szerint (nyomozati iratok 103. o.) a felperes azt adta elő, hogy 20.000 forintjával három vagy négy részletet törlesztett az alperes, ekkor szólította fel a kölcsön visszafizetésére, majd ezt követően kapott vissza 600.000 forintot. Ugyanezen az oldalon az alperes személyesen úgy nyilatkozott, hogy a kölcsön felvételét követően nem sokkal 300.000 forintot fizetett a felperesnek, ezt követően elkezdte a törlesztést 20.000 forintjával, háromszor fizetett 20.000 forintot és egyszer 30.000 forintot, majd a későbbiek során a fennmaradó 600.000 forintot.

Mindezeket a vallomásokat értékelve a másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy a 600.000 forintos összeg visszafizetésére vonatkozó egyező előadáson túlmenően egyező előadás van a felek között 4 x 20.000 forint visszafizetése tekintetében is. Erre tekintettel a felperes részére az alperes által visszafizetett kölcsön összegét 680.000 forintban határozta meg.

Az ezen túlmenő további törlesztés tekintetében azonban egyetértett az elsőfokú bíróság ítéletében foglalt azzal a megállapítással, hogy a felperes ellentmondásos személyes előadását a házastársa tanúvallomásán túlmenően - amely a felperes személyes előadásától is részben eltért - egyéb bizonyíték nem támasztotta alá.

A tanúkihallgatása során az alperes házastársa azt adta elő (nyomozati iratok 89. o.), hogy az alperes a felperesnek a munkahelyi kölcsönből egy összegben 160.000 forintot fizetett vissza, ezután hét hónapig 20.000 forintokat fizetett, majd ezt követően fizetett vissza az alperes a felperesnek a teljes tartozás kiegyenlítésére

600.000 forintot. A gyanúsított kihallgatásakor az alperes személyes előadásában (nyomozati iratok 127. o.) azt állította, hogy munkahelyi fizetési előlegből 160.000 forintot fizetett vissza a felperesnek, ezt követően 7 x 20.000 forintot, majd ezt követően 600.000 forintot fizetett meg. Ezzel szemben az alperes a peres eljárás során személyes előadásában úgy nyilatkozott (5. jegyzőkönyv 7. oldal közepe), hogy a kölcsönként 900.000 forintból valamennyi összeg (140-160.000 forint) megmaradt, amit mindjárt visszaadott a felperesnek, utána részletekben fizetett a felperesnek, majd ezt követően kalkulálta ki, hogy 600.000 forinttal tartozik még, amit egy összegben megfizetett. Az elsőfokú eljárásban tanúként kihallgatott XY - a felperes házastársa - pedig már azt adta elő (11. jegyzőkönyv 7. oldal), hogy az APEH felé fennálló tartozása (amelynek megfizetése érdekében kérte az alperes a kölcsönt a felperestől) 720.000 forint volt, így a 900.000 forintból fennmaradó összeget (azaz 280.000 forintot) mindjárt visszaadták a felperesnek. Ezután havonta, nyolc hónapon keresztül 20.000 forintot fizettek, majd ezt követte a 600.000 forint részlet visszafizetése.

A tanú vallomása szerinti részösszegeket összesítve ez már 1.040.000 forint visszafizetését jelentette volna, holott maga az alperes sem állította, hogy a kölcsönként 900.000 forinton túlmenően további összegeket is fizettek volna a felperes részére.

A fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján fellebbezett részében részben megváltoztatta, és az alperest terhelő marasztalás összegét a fent kifejtetteknek megfelelően leszállította.

A részben alapos fellebbezésre tekintettel a Pp.81.§-ának (1) bekezdése alapján a pernyertességi arányoknak megfelelően (felperes 4 %, alperes 96 %) mellőzte a másodfokú bíróság az alperesnek felperes javára elsőfokú perköltségben való marasztalását, leszállította a felperes által alperesnek fizetendő elsőfokú perköltség és az alperes által viselendő le nem rótt elsőfokú eljárási illeték összegét is.

A másodfokú eljárásban a 300.000 forintos pertárgy értékhez viszonyítva a felperes 73, az alperes 27 %-ban lett pernyertes. Az alperes 18.000 forint fellebbezési eljárási illetéket előlegezett, amelyből a Pp. 81. §-ának (1) bekezdése alapján 4.900 forint viselésére kötelezte a másodfokú bíróság a felperest. Egyéb - megtérítendő - költség a másodfokú eljárásban nem merült fel, így arról a másodfokú bíróságnak rendelkeznie nem kellett.

A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 256/A.§-a (1) bekezdésének f) pontja és (3) bekezdése alapján bírálta el tárgyaláson kívül.

P é c s , 2008. február 19.

Dr. Veszeley József s.k. a tanács elnöke, Dr. Hrubí Adrienn s.k. előadó bíró, Dr. Szentpéteriné Dr. Bán Erzsébet s.k. bíró